

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 205

гр. Бургас, 20.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петя Ив. Петрова Дакова

Членове: Благой Г. Потеров
Мая П. Величкова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора Йовита Манолова Григорова (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Дакова Въззивно частно
наказателно дело № 20212000600223 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.452 ал.1 от НПК. Образувано е по жалба на адвокат М.Й. от АК-Сливен, упълномощен защитник на осъдения Р. СТ. П., срещу определение №190 от 18.10.2021 год., постановено по ЧНД №323/2021 год. на Окръжен съд-Сливен, с което по реда на чл. 452 ал.1 и сл. от НПК и чл. 43а ал.1 т.2 от НК, съдът е заменил отчасти наказанието пробация, наложено на П. с присъда по НОХД №147/2019 год. по описа на РС-Нова Загора с наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, при първоначален режим на изтърпяване – общ.

В жалбата се изтъкват доводи за необоснованост и незаконосъобразност на постановеното определение. Твърди се, че констатираното изпълнение от страна на осъдения на задълженията му, свързани с изтърпяване на наложеното му наказание пробация, е следствие наличието на уважителни причини, а именно полагане на грижи от последния за неговата майка, която е с влошено здравословно състояние. Поради това и се сочи, че същият е бил пречатван да реализира предписаното му от закона поведение. Поддържа се също, че съдът неправилно е постановил ефективно изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, като не е отчетел настъпилата „абсолютна“ реабилитация по предходни осъждания на П., обуславяща наличие на предпоставките по чл.66 от НК. Моли се определението на ОС-Сливен да бъде отменено и предложението на Председателя на Пробационен съвет към

РС „ИН“-Сливен, „Пробационна служба“ - звено Нова Загора по чл.43а ал.1 т.2 от НК, да бъде оставено без уважение. Алтернативно се прави искане за прилагане на чл.66 от НК, с отлагане изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода.

В съдебно заседание осъденият Р.П. се представлява от служебно назначен защитник – адвокат Й.Ж. от АК-Бургас, която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Изтъква, че доказателствата по делото обосновават наличие на уважителна причина у осъдения за отклоняване от предписаното му от закона поведение по изпълнение на наложеното му наказание пробация, поради което и не е налице основание за замяна на същото с лишаване от свобода. Поддържа твърдение, че в периода на изпълнение на пробационните мерки осъденият П. е бил ангажиран с трудова дейност предвид необходимостта да издържа двете си малолетни деца, което обстоятелство обаче не е могъл да удостовери с писмен трудов договор, тъй като такъв не е бил подписан от него. Моли ако съдът не възприеме, че отклоняването му от изпълнение на наказанието е по уважителни причини, да постанови отлагане изпълнението на наказанието лишаване от свобода за изпитателен срок от три години.

В личната си защита пред съда осъденият П. се присъединява към позицията на своя защитник. Твърди, че по време на прилаганите му пробационни мерки е бил трудово ангажиран, но поради липсата на подписан трудов договор не е могъл да се възползва от правото да поиска отлагане изпълнението на същите. В последната си дума осъденият П. изразява желанието си да продължи изтърпяването на наказанието пробация.

Председателят на Пробационен съвет към РС „ИН“-Сливен, „Пробационна служба“- звено Нова Загора – инспектор Ц.Ц. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли определението на ОС-Сливен да бъде потвърдено като обосновано и законосъобразно .

Представителят на АП-Бургас счита, че атакуваният първоинстанционен акт е правилен и като такъв същият следва да бъде потвърден. Ангажира доводи в подкрепа на застъпените в определението на ОС-Сливен изводи за доказано неоснователно отклоняване на осъденото лице от задълженията му, произтичащи от наложеното му наказание пробация.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с материалите по

делото, обсъди изложените във въззивната жалба доводи и служебно провери правилността на постановеното определение, намери следното:

Жалбата е неоснователна.

От фактическа страна по делото е установено следното:

Със споразумение от 22.04.2019г. по НОХД № 147 / 2019г. по описа на РС-Н.З. за извършено от Р. СТ. П. престъпление по чл. 325, ал. 4, вр. ал. 1 от НК на същия е наложено наказание „пробация“ включващо следните пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от две години и шест месеца с периодичност три пъти седмично; „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от две години и шест месеца и „безвъзмезден труд в полза на обществото“ - 300 часа за срок от две години и шест месеца.

Наказанието „пробация“ е приведено в изпълнение в РС „ИН“-Сливен, звено Н.З. с начало на изпълнение - 19.02.2020г. по настоящ адрес на осъдения П. – гр.Н.З. ул.“Н.К.” №.. ет.. ап...

На посочената за начало на изпълнение на наказанието „пробация“ дата – 19.02.2020г., осъденият П. се явил пред пробационен служител. Същият бил уведомен за правата и задълженията му по време на изпълнение на наложените пробационни мерки със съставяне на надлежен протокол съгласно чл. 208, ал. 3 от ЗИНЗС - Протокол ПР - 52/2019г., № 223 от 19.02.2020г. /спр.л.8 от ЧНД № 323/21г. на СЛОС/. Изготвен бил план на наказанието пробация, както и индивидуални програми за изпълнение на всяка от включените пробационни мерки. На осъдения било разяснено, че при неизпълнение на задълженията му по време на изпълнение на наложеното наказание, ще бъдат приложени санкциите по реда на ЗИНЗС.

Пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност на явяване три пъти седмично следвало да се изпълнява в Пробационна служба, гр. Нова Загора. Според съставения и подписан от осъдения план за изпълнение на наказанието, регистрацията следвало да се извършва през дните понеделник, вторник и четвъртък. За периода от началото на наказанието до датата на взетото решение за изготвяне на предложение до съда за замяна на пробацията с лишаване от свобода, П. няколкократно нарушил изпълнението на постановената мярка по чл. чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК. Същият, видно от приложените по делото констативни

протоколи, не се явил на дати – 08.07.21г. и 12.07.21г., за което били съставени констативни протоколи №№ 109 / 12.07.2021г. и № 110 / 14.07.2021г. Във връзка с констатираното отклоняване на П. от графика на регистрацията, на 15.07.2021г. от последния било снето обяснение, в което като причина за неизпълнението посочил, че му се наложило да отсъствие от града. Със Заповед № 3-25 / 19.07.2021г. П. бил наказан с „Писмено предупреждение за предложение за замяна на наказанието „пробация“ с наказание лишаване" на свобода.

При изпълнение на мярката по чл. 42а, ал. 2, т.2 от НК П. не се явил на планирана среща на 05.08.21г., за което бил съставен Констативен протокол № 121 / 09.08.2021г. от инсп. Ц.. При посещение на адреса на осъдения се установило по данни от неговата майка, че на 03.08.2021г. е напуснал гр. Нова Загора.

За изпълнение на третата пробационна мярка „безвъзмезден труд в полза на обществото” също били изготвени месечни графици, съгласувани с П., в които били определени броя часове и дати за полагане на труд. И при изпълнение на тази пробационна мярка са констатирани нарушения, изразяващи се в неполагане на труд по изготвен месечен план – график за м.юни, а именно на дати 23.06.2021г. и 25.06.2021г. - съставен констативен Протокол № 98 /25.06.2021г. от мл. инсп. Павлов, както и график за м. юли – за дати 27, 29 и 30.07.2021г. – съставени констативни протоколи № 117/29.07.2021г. и № 118/02.08.2021г. от инсп. Ц.. Като причина за неизпълнение на пробационната мярка осъденият изтъкнал здравословни проблеми /проблеми с крака/, които твърдения за основателност на отсъствията не подкрепил с доказателства. Със заповед № 3-21/01.07.2021г. на Началник РС „ИН“ Сливен осъденият П. бил наказан със „Забележка“. Заповедта била връчена на последния на 06.07.2021г.

Считано от 03.08.2021 г. осъденият П. преустановил явяването си в пробационната служба, което е констатирано със съставени от инсп. Ц. протоколи №№ 120/05.08.2021г. и № 122/09.08.2021г.

Констатираните сериозни пропуски и отклонение на осъдения П. от изпълнението на наложените му пробационни мерки, са дали основание за обсъждане поведението на последния при проведено на 18.08.2021г. редовно заседание на Пробационния съвет с район на действие РС-Н.З. на което е

взето решение за внасяне на предложение пред съда за замяна на остатъка от пробацията с лишаване от свобода по реда на чл. 43а т.2 от НК.

Горните фактически констатации, намерили отражение и в атакувания съдебен акт на ОС-Сливен, въззивният съд възприе за доказателствено обезпечени от материалите по делото, сред които и личното досие на осъдения съобразно изискванията на чл. 452, ал.4 във вр. чл. 437, ал.3 от НПК.

Документално отразените в досието на осъдения П. обстоятелства, касаещи поведението на последния във връзка с предприетите действия по изпълнение на наложеното му по НОХД № 147/19г. по описа на РС-Нова Загора наказание пробация, не се оспорват от страните. Атакувайки акта на съда, с който е постановена замяна на остатъка от пробацията с лишаване от свобода, защитата на осъденото лице поставя акцент върху влошеното здравословно състояние на майката на П., за което твърди, че е съставлявало обективен фактор, поставил в невъзможност осъдения да изпълни предписаните му от закона задължения по изпълнение на наложеното му наказание. Посочените възражения са били направени и пред първоинстанционния съд, който основателно е отхвърлил същите по съображение, че доказателства, които да подкрепят твърденията на осъдения за съществуващи в периода на изпълнение на наказанието сериозни здравословни проблеми при майка му, не са налице по делото, като такива не се ангажират и от самия осъден. Коректно също така съдът е коментирал твърденията на подсъдимия относно времевите параметри на протичащите при майка му здравословни проблеми, отбелязвайки, че датата 30.08.2021г., след която е посочил, че здравните показатели на последната са се влошили, е сериозно отдалечена такава от периода, в който спрямо него са изпълнявани пробационните мерки – 19.02.2020г. – 03.08.2021г. Следва да се допълни също, че в нито едно от двукратно даваните обяснения на осъдения П. по повод регистрираните му неявявания за полагане на подпис и обществено полезен труд, същият не е изтъквал като причина за неявяването си здравословни проблеми при майка му /спр. л.25, л.26 от НОХД №323/21г. на СлОС/. Горното допълнително дава основание за извод, че неизпълнението на мерките от осъдения не може да бъде обвързано с уважителни причини от семеен характер, каквито твърдения се навеждат от последния.

Не могат да бъдат споделени на следващо място и доводите на защитата, изтъкнати в съдебно заседание, че неявяването на осъдения на планираните дати за изпълнение на всяка от наложените му пробационни мерки, се дължи на негова трудова ангажираност като родител, който е обвързан с издръжката на двете си малолетни деца. На първо място следва да се посочи, че по делото не са налице доказателства, които да сочат, че в периода на изтърпяване на наложеното му наказание „пробация“ осъденият П. е работил. Представените от защитника писмени доказателства – изпълнителен лист от 22.01.2020г. и два броя удостоверения за раждане /спр. л.42-44 от ВЧНД № 223/21г. на БАС/, е важно също така да се отбележи, че не разкриват задължения на П. по издръжка на децата му. Действително, като родител на две малолетни деца, който факт е изводим такъв от представените удостоверения за раждане, осъденият носи отговорност за обезпечаване издръжката на децата. В случая обаче се установява от представения изпълнителен лист, че родителските права върху двете деца са предоставени на тяхната майка – Таня Колева, като отсъстват данни П. да е бил осъждан за издръжка с конкретна сума. Поради това и тезата на защитата, че П. се е отклонил от наказанието по уважителни причини, не може да бъде възприета като доказателствено обезпечена такава.

Отчитайки горното, въззивният съд намира, че ОС-Сливен правилно е достигнал до извод за отсъствие на уважителни причини у осъдения П., които да са обусловили неизпълнение на наложените му пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1, т. 2 и т.6 от НК. Първоинстанционният съд обосновано е заключил, че са налице предпоставките по чл.43а т.2 от НК за замяна на наложеното на осъдения П. наказание пробация с лишаване от свобода. В случая от данните по делото безспорно се установява, че П. без каквато и да е основателна причина е преустановил изпълнението на пробационните мерки, като ги е изпълнил частично, респективно не ги е изпълнявал стриктно и регулярно. Твърденията на последния за пречатващи го причини от семеен характер, съдът правилно е преценил, че не намират доказателствена подкрепа в материалите по делото. Важно е да се посочи, че в чл. 211 от ЗИНЗС е уредена процедура, която дава възможност на осъдения да поиска от пробационния служител да бъде освободен за определен срок от полагане на подпис, при наличие на причини от личен или служебен характер, при провеждане на домашно или болнично лечение, каквито именно причини П.

изтъква да са съществували при него. По делото е приложен протокол, съставен на основание чл. 208, ал. 3 от ЗИНЗС, от който е видно, че същият е бил уведомен за правата и задълженията, които има по време на изпълнение на пробационните мерки. Самият П. не отрича информираността си относно правата, с които е разполагал, като се установява, че същият не е инициирал освобождаване по чл. 211 от ЗИНС, нито промяна в графика по изпълнение на мерките, водещо до извод, че такава необходимост не е била налице.

Обосновано с оглед горното съдът е заключил, че причината за неизпълнението на наказанието е незачитане от страна на осъдения на установените законови правила, нежеланието на последния да се подложи на определените му мерки за корекционно въздействие и свързаните с тях неудобства, въздържание и самоконтрол. Демонстрираното от страна на осъдения нежелание за поправяне прави безрезултатна предприетата по отношение на него наказателна репресия. Липсата на мотивация у последния да изпълни задълженията си по наложените му пробационни мерки явно проличава от системното му отклоняване от същите. В този смисъл и първата инстанция законосъобразно е приела, че за осъществяване целите на наказателната репресия следва да бъде променен вида на изтърпяваното наказание, като пробацията бъде заменена с лишаване от свобода съгласно чл. 43а т.2 от НК.

Данните по делото установяват, че част от наказанието пробация, търпяно от осъдения П. от 19.02.2020 год. до датата на преустановяването му на основание чл. 228 ал.1 от ЗИНЗС – на 18.08.2021г. /приемане от пробационния съвет на предложение за замяна на пробация с лишаване от свобода при условията на чл.43а от НК/, е изтърпяно от последния. Справката, съпътстваща предложението по чл.43а т.2 от НК, за неизтърпяната част от наказанието сочи като остатък – 1 година и 1 ден за всяка от мерките по чл.42а ал.2 т.1 и т.2 от НК и 175 часа за мярката по чл.42а ал.2 т.6 от НК /спр. л.50 от ЧНД № 323/21 г. на СлОС/. Отчитайки този факт, съдът правилно е приел, че цялостната замяна на пробацията с лишаване от свобода не се яви законово обоснована, а такава следва да бъде постановена само относно неизтърпяната част от наказанието пробация.

Съгласно нормативното предписание на чл.43а т.2 от НК, всеки два дни пробация се заменят с един ден лишаване от свобода. Следвайки посочения

регламент, съдът правилно е изчислил, че при постановената частична замяна на пробацията, само относно неизтърпяната ѝ част, осъденият П. следва да изтърпи шест месеца лишаване от свобода.

В случая, съдът е направил законосъобразен извод относно отсъствието на материалноправните предпоставки за приложение на чл. 66, ал. 1 от НК, предвид съдържимите в справката за съдимост на П. данни, свидетелстващи за предходно негово осъждане на лишаване от свобода за престъпление от общ характер /формирана съвкупност по чл. 25 вр. чл. 23 от НК/, наказанието по която е изтърпяно на 28.03.2011г /спр. л.39-44 от ЧНД № 323/21 г. на СлОС и л.19 от ВНОХД № 223/21г. на БАС/. По отношение на постановеното осъждане не е налице нито настъпила реабилитация по чл.88а от НК, нито съдебна такава по чл. 87 от НК, което съставлява пречка за приложението на чл.66 от НК. Поради това и не могат да бъдат споделени доводите на защитата, с които се оспорва правилността на взетото от първата инстанция решение да не приложи чл.66 ал.1 от НК. Съответно на правилата, установени в чл. 57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС, съдът е постановил наказанието лишаване от свобода за срок от шест месеца да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим.

С оглед на изложеното БАС намира, че определението на ОС-Сливен, постановено по реда на чл. 452 ал.1 от НПК, като законосъобразно и обосновано, следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №190 от 18.10.2021 год., постановено по ЧНД №323/2021 год. по описа на Окръжен съд-Сливен.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____